

Sygn. akt III RC 53/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Teresa Czajewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Magdalena Grzęda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 lutego 2022 r. P.

sprawy z powództwa K. M. (1)

przeciwko F. M. i M. M. (1), w imieniu i na rzecz których działa przedstawicielka ustawowa K. B.

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego F. M. i M. M. (1), w imieniu i na rzecz których działa przedstawicielka ustawowa K. B.

przeciwko K. M. (1)

o podwyższenie alimentów

1. oddała powództwo K. M. (1) o obniżenie alimentów;
2. podwyższa alimenty od pozwanego K. M. (1), posiadającego numer PESEL (...), ostatnio zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 29 marca 2019 roku, w sprawie sygn. akt III C 114/19, na rzecz jego małoletnich synów F. M., urodzonego (...), posiadającego numer PESEL (...) oraz M. M. (1), urodzonego (...), posiadającego numer PESEL (...), z kwoty po 450 złotych miesięcznie do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich, płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów K. B., posiadającej numer PESEL (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości określonej w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości wydanym na podstawie art. 481 § 2⁴ kodeksu cywilnego, w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 28 maja 2021 roku;
3. wyrokowi w pkt 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
4. nie obciąża pozwanego K. M. (1) kosztami procesu poniesionymi przez powodów wzajemnych;
5. koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 53/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 marca 2021 roku (data nadania) powód K. M. (1) wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz jego dzieci F. M. i M. M. (1), w kwocie po 450 zł na każdego z nich, wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie, sygn. akt III C 114/19, płatne do 10-tego każdego miesiąca do rąk matki K. B..

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że przebywa obecnie w Zakładzie Karnym we W., a dotychczas żaden zakład karny nie dał mu odpłatnego zatrudnienia, jedynie w Zakładzie Karnym w Ż. był zatrudniony odpłatnie na 2/8 etatu przez 3 miesiące. Powód wskazał, że wraz z byłą żoną zaciągnął kredyt hipoteczny w kwocie 270. 000 zł na budowę domu i w celu spłaty tego kredytu sprzedał nieruchomości rolną będącą źródłem jego dochodów. K. M. (1) podniósł ponadto, że wielokrotnie proponował byłej żonie, by zamiast wynajmować mieszkanie, zamieszkała wraz z dziećmi we wspólnym domu w B., na co ona się nie zgodziła. (pozew- k. 3-4)

Pismem z dnia 18 marca 2021 roku, uzupełniającym braki formalne pozwu, powód wskazał, iż wnosi o obniżenie alimentów do kwot po 250 zł na rzecz każdego z małoletnich pozwanych, z dniem 29.07.2019r. (pismo- k. 22)

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 maja 2021 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wniosła o oddalenie powództwa w całości. Ponadto na podstawie art. 204§2 k.p.c. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 29 marca 2019 roku, sygn. akt III C 114/19, od pozwanego na rzecz małoletniego syna F. M. z kwoty 450 zł na 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletnich- K. B. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, od dnia wniesienia odpowiedzi na pozew do dnia zapłaty, jak również o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 29 marca 2019 roku, sygn. akt III C 114/19, od pozwanego na rzecz małoletniego syna M. M. (1) z kwoty 450 zł na 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletnich- K. B. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, od dnia wniesienia odpowiedzi na pozew do dnia zapłaty. Dodatkowo strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wzajemnego zostało w szczególności podniesione, że wyrokiem z dnia 29 marca 2019 roku, sygn. akt III C 114/19 Sąd Okręgowy w Lublinie III Wydział Cywilny Rodzinny zasądził na rzecz małoletnich F. M. oraz M. M. (1) alimenty w wysokości po 450 zł miesięcznie, na rzecz każdego z nich. K. M. (1) od 29 lipca 2019 roku przebywa w Zakładzie Karnym we W. i od tego momentu nie uiszcza zasądzonych alimentów. K. B. pracuje na pół etatu jako księgowa w biurze rachunkowym, gdzie osiąga zarobki w wysokości ok. 1.400 zł brutto miesięcznie, wraz z synami mieszka w wynajętym mieszkaniu, gdyż dom, który wybudowała wspólnie z byłym mężem, znajduje się na działce należącej do byłego męża. Przedstawicielka ustawowa wyjaśniła, że nie chce zamieszkać w tym domu, gdyż obawia się, że były mąż opuści zakład karny przed terminem zakończenia kary. Z uwagi na fakt, iż pozwany wywoływał awantury domowe, w związku z czym została założona Niebieska Karta, przedstawicielka ustawowa i małoletnie dzieci nie czułyby się bezpiecznie w tym domu.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów podniosła, że małoletni F. i M. cierpią na alergie, co wiąże się z kosztem w wysokości ok. 50 zł miesięcznie na każdego z nich. Ponadto wskazała na następujące koszty, jakie ponosi miesięcznie: koszt prywatnych wizyt np. u dentysty - 250 zł, koszt wynajmu mieszkania - 500 zł miesięcznie plus 270 zł tytułem czynszu oraz ok. 200 zł miesięcznie opłat eksploatacyjnych, gaz z butli - 50 zł, koszt paliwa - ok. 400 zł, ubezpieczenie OC i AC samochodu - 850 zł rocznie. Dodatkowo matka małoletnich wyjaśniła, że miesięcznie przeznaczają na wyżywienie 700 zł, na odzież ok. 200 zł, opłaty za telefon i Internet wynoszą ok. 100 zł, koszt obiadów w szkole to 150 zł, na potrzeby małoletnich w życiu społecznym i kulturowym przeznaczają około 150 zł miesięcznie na każde dziecko (odpowiedź na pozew z pozwem wzajemnym - k. 52-54).

W odpowiedzi na pozew wzajemny K. M. (1) wniosł o oddalenie powództwa wzajemnego w całości, zakwestionował złożone przez stronę przeciwną paragony, jako rachunki nieimienne oraz wskazał, iż nie jest on informowany o stanie zdrowia i szkolnictwie synów (odpowiedź na pozew- wzajemny- k. 133-135).

Sąd na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c, mając na uwadze, że przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne, uwzględniając całokształt przytoczonych przez strony twierdzeń i zgłoszonych wniosków, skierował sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. (zarządzenie- k. 184, protokół- k. 185)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 29 marca 2019 roku zapadłym w sprawie sygn. akt III C 114/19 zasądził od K. M. (1) na rzecz jego małoletnich synów F. M. i M. M. (1) alimenty w kwocie po 450 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, płatne do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku, do rąk matki dzieci K. B.. (odpis wyroku- k. 174)

W dacie ustalania obowiązku alimentacyjnego K. B. miała niespełna 31 lat, z zawodu była księgową, pracowała w piekarni na podstawie umowy o pracę z zarobkami w wysokości 2.100 zł brutto miesięcznie, co netto dawało kwotę 1.700 zł miesięcznie. K. B. wraz z dziećmi mieszkała w wynajętym mieszkaniu w bloku, koszt wynajmu wraz z opłatami licznikowymi wynosił 900 zł. Małoletni F. miał niespełna 7 lat i uczęszczał do zerówki, natomiast małoletni M. miał niespełna 5 lat i uczęszczał do przedszkola. Na wyżywienie dzieci K. B. wydawała 600 zł miesięcznie, na odzież i obuwie 200 zł, na rozrywkę 100 zł, koszt wyżywienia w przedszkolu i zerówce wynosił łącznie 200 zł. F. miał stwierdzoną astmę oskrzelową, natomiast M. był alergikiem. (dowód: wyjaśnienia i zeznania K. B.- odpis protokołu- k. 169-170, k. 172)

W dacie ustalania obowiązku alimentacyjnego K. M. (1) miał niespełna 36 lat, już w dacie orzeczenia rozwodu był osadzony w zakładzie karnym (wydruk z systemu NOE – SAD k. 171). Strony w toku sprawy o rozwód doszły do porozumienia co do wysokości obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich synów na kwotę po 450 zł na rzecz każdego z małoletnich.

(dowód: wydruki- k. 147-148, wydruk z systemu SAWA wyroku łącznego - k. 149-150, wyjaśnienia i zeznania K. B.- odpis protokołu- k. 168-170, k. 172)

Aktualnie K. B. ma niespełna 34 lata. W okresie od dnia 20 stycznia 2021 roku do dnia 31 maja 2021 roku była zatrudniona w Biurze (...) na ½ etatu, na stanowisku księgowej z wynagrodzeniem w wysokości 1.400 zł brutto miesięcznie (netto 1041,23 zł miesięcznie). Uprzednio w okresie od 3.03.2020r. do 19.01.2021 r. zarejestrowana była jako osoba bezrobotna. K. B. wynajmuje mieszkanie, przy czym sam czynsz najmu wynosi 500 zł, natomiast opłaty na rzecz spółdzielni dodatkowo 170,49 zł miesięcznie, a opłaty licznikowe - ok. 200 zł miesięcznie. Za telefon i Internet matka małoletnich płaci około 100 zł miesięcznie, dodatkowo ponosi koszty ubezpieczenia samochodu. Małoletni F. ma niespełna 10 lat, natomiast małoletni M. ma niespełna 8 lat, obydwaj małoletni uczęszczają do szkoły, gdzie mają wykupione obiady. Małoletni F. i M. pozostają pod kontrolną poradni alergologicznej, mają rozpoznaną dychawicę oskrzelową. Koszt leczenia każdego z nich wynosi ok. 50 zł miesięcznie. Na wyżywienie dzieci K. B. wydaje około 700 zł miesięcznie, na odzież zaś i obuwie około 200 zł. (dowód: zaświadczenie- k. 56, kopia decyzji- k. 94, kopia zaświadczenia- k. 95, kopia umowy najmu- k. 97, k.99, potwierdzenie wykonania operacji- k. 59-60, k. 63, k. 66, 68, kopie faktur i rozliczeń konta- k. 71-77, kopia polisy- k. 80-83, kopia opinii- k. 91-93, kopia faktury- k. 100, kopia informacji o wysokości opłat- k. 101-102, kopie faktur i druków opłat- k.103-106, k. 108-109, kopia informacji dla lekarza kierującego - k. 96)

K. M. (1) ma niespełna 39 lat, odbywa karę pozbawienia wolności, przy czym aktualnie w Zakładzie Karnym w Ł., a ostateczny koniec orzeczonej wobec niego kary przypada na dzień 04.02.2023r. K. M. (1) jest osobą wielokrotnie skazaną prawomocnymi wyrokami sądów za czyny z art. 178a§1 k.k. i 178a§ 4 k.k. Wyrokiem łącznym z dnia 6 lipca 2021 roku Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w sprawie sygn. akt II K 771/20 wymierzył K. M. (1) karę łączną 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł względem skazanego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. K. M. (1) odbywał kary pozbawienia wolności w kilku zakładach karnych. W trakcie pobytu w Zakładzie Karnym w O. nie złożył wniosku o zatrudnienie. Również w trakcie pobytu w Zakładzie Karnym we W. nie ubiegał się o możliwość skierowania do zatrudnienia odpłatnego. Podczas pobytu w Zakładzie Karnym w Ż. był zatrudniony odpłatnie jako pracownik gospodarczy na 2/8 etatu w okresie od 30.09.2019r. do 26.02.2020r., natomiast w Zakładzie Karnym w Ł., gdzie obecnie przebywa, został zatrudniony nieodpłatnie jako pracownik fizyczny. (dowód : informacje o wyroku z systemu NOE – SAD - k. 139, k. 147-148, wydruk wyroku łącznego z systemu SAWA - k. 149-150, informacje z Z.K.- k. 142, k. 155, k. 178, k. 180, k. 182)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty lub kopie dokumentów znajdujące się w niniejszych aktach (przy czym nie brał pod uwagę złożonych do akt sprawy paragonów, mając na uwadze, iż stanowią one jedynie dowód zakupu określonej rzeczy, bez możliwości identyfikacji osoby dokonującej zakupu).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

Powództwo o podwyższenie alimentów zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (art. 133 i 135 k.r.o.). Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 roku, sygn. akt II Co 9/74, Lex nr 7560). Nie każda zmiana skutkuje zmianą orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana musi być istotna i trwała. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych i wyczerpują te przesłanki, które w sposób istotny wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podnieść, że ani po stronie powoda i pozwanego wzajemnego K. M. (1), ani po stronie małoletnich pozwanych i powodów wzajemnych F. i M. M. (1) nie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie alimentów na rzecz małoletnich F. i M. M. (1).

Jednocześnie zaś po stronie małoletnich pozwanych i powodów wzajemnych F. i M. M. (1), a także po stronie ich przedstawicielki ustawowej, nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia uwzględnienie powództwa wzajemnego o podwyższenie alimentów.

Dokonując analizy aktualnej sytuacji K. M. (1) należy w pierwszej kolejności podnieść, iż obecnie, podobnie jak w dacie orzeczenia rozvodu wyrokiem Sądu Okręgowego, którym ustalona została wysokość alimentów na rzecz jego małoletnich synów, jest on osobą odbywającą karę pozbawienia wolności, a zatem w tym zakresie nie doszło do żadnej zmiany okoliczności uzasadniającej zmianę wysokości ustalonych świadczeń.

Ponadto należy podkreślić, że K. M. (1) został wielokrotnie skazany za czyny z art. 178a § 1 k.k. i 178a § 4 k.k., a zatem za przestępstwa, które były przez niego popełnione umyślnie. W tym zakresie należy zatem, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, przyjąć fikcję, że możliwości zarobkowe zobowiązanego, będącego sprawcą przestępstw umyślnych, wyznacza abstrakcyjny poziom dochodów, jakie pozbawiony wolności mógłby uzyskać, gdyby nie został umieszczony w zakładzie karnym. W takiej sytuacji należy bowiem przyjąć, że zobowiązany do alimentów mógł liczyć się z negatywnymi konsekwencjami swoich czynów (w tym przypadku wielokrotne kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości), także w zakresie ich ujemnego skutku dla dzieci dochodzących alimentów. Powyższe zawinione działania K. M. (1) nie powinny wpływać negatywnie na ciężący na nim obowiązek alimentacyjny, a w tym konkretnym przypadku, nie powinny być przesłanką, która miałaby doprowadzić do obniżenia wysokości świadczeń alimentacyjnych. Powyższe doprowadziłoby do nieuzasadnionego pokrzywdzenia małoletnich uprawnionych, a tym samym doprowadziłoby to do sytuacji, iż to małoletnie dzieci niesłusznie ponosiłyby negatywne konsekwencje sprzeczne z prawem działania ich rodzica. Odbywanie przez K. M. (1) kary pozbawienia wolności jest zawinionym przez niego uniemożliwieniem podjęcia pracy zarobkowej (jest bowiem następstwem działań, które świadomie podjął)

i jako takie, nie może stanowić przesłanki do obniżenia obowiązku alimentacyjnego. Przyjęcie innego poglądu byłoby w ocenie Sądu sprzeczne z dobrem małoletnich dzieci i zasadami współżycia społecznego.

Należy podnieść, że w uchwale z dnia 23 sierpnia 1995r. w sprawie III CZP 94/95 (Lex nr 9225) Sąd Najwyższy stwierdził, że „z uwagi na okoliczności sprawy, sąd może nie uwzględnić zmiany niekorzystnej dla możliwości zarobkowych zobowiązanego, jaką spowodowało umieszczenie go w zakładzie karnym (art. 136 k.r.o.)”. W orzecznictwie wskazuje się ponadto, że tylko odbywanie kary pozbawienia wolności przez sprawców przestępstw nieumyślnych nie uzasadnia przyjęcia fikcji, że możliwości zarobkowe zobowiązanego, wyznacza abstrakcyjny poziom dochodów, jakie pozbawiony wolności mógłby uzyskać, gdyby nie został umieszczony w zakładzie karnym, w szczególności w odniesieniu do sprawców nieumyślnych przestępstw komunikacyjnych, którzy swoim dotychczasowym postępowaniem nie dawali powodów do przypisywania im zachowań utrudniających realizację obowiązku alimentacyjnego.

Mając powyższe na uwadze, w tym charakter przestępstw popełnionych przez K. M. (1), Sąd uznał, że nie zaistniały przesłanki, które uzasadniałyby uwzględnienie powództwa o obniżenie obowiązku alimentacyjnego, a możliwości zarobkowe i majątkowe powoda i pozwanego wzajemnego K. M. (1) powinien wyznaczać taki poziom dochodów, jakie mógłby on uzyskać, gdyby nie został umieszczony w zakładzie karnym.

Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż strony w toku sprawy o rozwód doszły do porozumienia co do wysokości obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich synów na kwotę po 450 zł na rzecz każdego z nich. Tym samym należy przyjąć, że K. M. (1), który już w dacie ustalania obowiązku alimentacyjnego odbywał karę pozbawienia wolności, uznawał zasadność i wysokość obowiązku alimentacyjnego na poziomie po 450 zł miesięcznie na rzecz każdego z synów, jako adekwatnego do jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, że w aktualnej sytuacji obowiązek ten byłby dla niego za wysoki.

Tym samym powództwo obniżenie alimentów jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Jednocześnie Sąd uznał, że po stronie małoletnich pozwanych i powodów wzajemnych nastąpiła zmiana stosunków polegająca na zwiększeniu ich usprawiedliwionych potrzeb i kosztów z tym związanych. Należy podnieść, że od czasu zasądzenia alimentów w dotychczasowej wysokości, usprawiedliwione potrzeby małoletnich F. i M., a tym samym koszty ich utrzymania z całą pewnością wzrosły. Sąd Rejonowy w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965 r., sygn. akt I CZ 135/64, zgodnie z którym różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty wydania wyroku zasądzającego alimenty, co do zasady uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, uczestnictwem w dodatkowych odpłatnych zajęciach itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym zwiększonych wydatków. Należy podnieść, że w niniejszej sprawie od czasu zasądzenia alimentów w dotychczasowej wysokości upłynęły prawie trzy lata. W tym czasie niewątpliwie wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów wzajemnych, a także w odpowiednim zakresie wzrosły koszty związane z ich zaspokajaniem. Nie ulega wątpliwości, że małoletni wymagają zwiększonych środków finansowych na pokrycie kosztów żywienia, środków higieny i czystości, kosmetyków, odzieży oraz przyborów szkolnych. Wzrost kosztów utrzymania związany jest z ogólnym rozwojem dzieci, a także z ogólnym wzrostem cen towarów i usług. Zbędnym jest przy tym przedstawianie szczegółowych wyliczeń dotyczących najbardziej podstawowych potrzeb życiowych małoletnich, gdyż oczywistym jest, że potrzebują oni żywienia, muszą mieć zapewnioną odzież, obuwie, środki czystości i higieny. Dodatkowo w przypadku małoletnich powodów pojawiły się nowe koszty związane z leczeniem alergii, obydwa małoletni pozostają pod kontrolną poradni alergologicznej, gdyż mają rozpoznaną dychawicę oskrzelową.

W tej sytuacji oczywistym jest, że alimenty w dotychczasowej kwocie - to jest po 450 zł nie wystarczają na zaspokojenie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów wzajemnych.

Mając powyższe na uwadze, jak również aktualne ceny detaliczne produktów służących zaspokajaniu wskazanych wyżej potrzeb małoletnich, Sąd uwzględnił w całości powództwo wzajemne, uznając, że kwota po 500 zł tytułem

alimentów na rzecz każdego z małoletnich powodów powinna wystarczyć na zaspokojenie usprawiedliwionych ich potrzeb w części obciążającej pozwanego.

W pozostałym zakresie również K. B. winna podejmować starania w celu zaspokojenia ich usprawiedliwionych potrzeb, co bez wątplenia czyni z uzyskiwanego przez siebie wynagrodzenia. Należy jednak podkreślić, że matka małoletnich realizuje swój obowiązek alimentacyjny także poprzez sprawowanie nad synami bieżącej pieczy, osobiste starania o ich wychowanie, rozwój, zdrowie, co biorąc pod uwagę młody wiek synów i stan ich zdrowia, jest związane ze znacznym nakładem czasu i pracy.

Podsumowując należy uznać, iż od daty ustalenia obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowej wysokości, po stronie małoletnich F. i M. M. (1) nastąpiła istotna zmiana stosunków, przy czym w tym konkretnym przypadku jest to uzasadnione wpływem lat, naturalnym rozwojem dzieci, wzrostem ich potrzeb, stanem zdrowia, jak również wzrostem cen na rynku. Powyższe uzasadnia zmianę wysokości alimentów poprzez podwyższenie alimentów z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich F. i M. M. (1). W ocenie Sądu powyższa kwota jest adekwatna do aktualnych zwiększonych potrzeb małoletnich, a także do możliwości zarobkowych i majątkowych K. M. (1). Przy czym należy ponownie podnieść, iż Sąd w tym konkretnym przypadku brał pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe K. M. (1), jakie ten miałby, gdyby nie został osadzony w zakładzie karnym.

Z tych względów powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów na rzecz małoletnich F. i M. M. (1) zostało w całości uwzględnione w oparciu o treść art.138 k.r.o. w związku z art. 135 § 1 k.r.o.

Wyrokowi w punkcie II Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności w oparciu o treść art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje swoją podstawę w normie art. 102 k.p.c., zgodnie z którą w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Mając na uwadze sytuację materialną K. M. (1) Sąd postanowił nie obciążać go kosztami procesu poniesionymi przez powodów wzajemnych.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.